

ENGEDELMESSÉG, SZERETET ÉS A KÖZÖSSÉG EREJE – Római levél 13–16.

Varga István élőben elhangzott tanításának nyers szövege
Budapest, 2023.03.05.

Ma befejezzük a Római levél tanulmányozását. Pontosabban abbahagyjuk, mert befejezni, mint korábban említettem már, nem tudjuk, annyi üzenete van a Római levélnek. Főbb vázlatpontokban ránézünk, áttekintjük, átfutjuk szinte, de mégis így is sok kijelentést vehetünk belőle. Pál apostol az első részben fogalmazza meg az Evangéliumot, amely Isten ereje minden hívőnek, zsidónak először, meg görögnek, és hatalmas üzenete van a mi számunkra is. A Római levélből megtudhatjuk a megigazulásunkat, hogy hit által hogyan tudunk megigazulni. Az elején beszél a pogányokról, akik ugyan megismerték az Istent, de az nem tisztelték, hanem az ő hiábavalóságukban, az ő okoskodásaikban elvetették és nem tartották meg, ezért mindenféle tisztátalan indulatra adattak, ahogy olvassuk a Római levélben, tehát megszólítja a pogányokat. A vallásos zsidókkal ugyanaz a helyzet, hogy hiába van törvényük, ha nem tartják meg. Ha a törvényt nem cselekszik meg, akkor ugyanúgy elveszettek.

Végül a Római levél 3. részében a 23-as igeversben summázza Pál apostol, hogy mindenki híján van és mindenki szűkölködik az Isten dicsősége nélkül. Tehát sem a pogányok, sem a vallásos zsidók Isten kegyelme nélkül nem tudnak belépni Isten dicsőségébe, tehát mindenkinek megváltásra van szüksége. A 4. részben mutatja be az Írás, hogy hit által hogyan igazult meg Ábrahám. Ábrahámnak adattak az ígéretek, neki ígérte meg Isten, hogy őbenne fognak megáldatni a Föld minden nemzetségei. Tehát az egész földről beszél, nemcsak bizonyos etnikumok, nemcsak bizonyos népek, hanem az egész világ népe. És így adatott a pogányoknak is az ígélet, és adatott Ábrahám fizikai leszármazottainak is. Ábrahám példáján keresztül hozza az Ige, hogy hit által lehet megigazulni. Olvashatjuk, hogy Ábrahám hite hogyan igazította meg őt, és ahogy Ábrahám hit által megigazult, mi is hit által igazulunk meg. Nem a törvény cselekedeteiből, hanem a Jézus Krisztusban való hit által.

Isten az Ő szerelmét kitöltötte a mi szívünkbe a Szent Szellem által, olvashatjuk a Római levél 5. fejezetében. Ugyanis a gyülekezeti korszak, a krisztusi korszak a Szent Szellem kitöltésével kezdődött meg. A tanítványoknak is tíz napot kellett várni, mielőtt elvitték az örömhírt az emberekhez, a népekhez, mert Isten Szelleme nélkül nem tudtak tenni semmit, tehát Isten Szelleme munkálkodik a megigazított hívőn keresztül. Az újjászületés által új teremtéssé váltunk Krisztusban, és Isten Szelleme lakozik mindannyiunkban.

Az új teremtés áldásairól is olvashatunk, benne van például a gyógyulás, a Római levél 8. részében olvassuk: mert annak a Szelleme lakik bennetek, aki a Jézus Krisztust feltámasztotta a halálból. És aki feltámasztotta Őt a halálból, megeleveníti a ti halandó testeiteket is, az Ő tibennetek lakozó Szelleme által. Ez azt mondja szabad egyszerű fordításban, hogy Isten Szelleme lakik bennünk, és ha Isten Szelleme Jézust kihozta a halálból, akkor mennyivel inkább a mi romlandó testünket éppé, egészsé, gyógyulttá, szabaddá tudja tenni, mert bennünk lakik Isten Szelleme. Ez az áldása a megigazult hívőnek.

És megy tovább, hogy Isten Szelleme vezet bennünket, a fiaat vezeti, mert akiket Isten Szelleme vezérel, azok Istennek fiai. Isten vezetni, tanácsolni akar bennünket. Jézus megmondta, hogy én elmegyek, de majd jön a Szent Szellem, a Vigasztaló, aki elvezet benneteket minden igazságra. Tehát Isten Szelleme vezet és tanácsol bennünket. De vezetni kit lehet? Azt, aki hajlandó követni. Aki nem hajlandó követni, azt nem lehet vezetni, tehát itt a mi részünkről Isten követéséről van szó, és ehhez fiakká kell válnunk, nem pedig gyermekekké, akiket még a tanítás mindenféle szele ide-oda hány, ahogy ezt Jakab apostol levelében olvassuk. Fel kell növekednünk a Krisztusban. Isten igazított meg bennünket, mi nem tudjuk újjá szülni magunkat, mi nem tudjuk magunkat új teremtéssé tenni, ezt Jézus tette meg. Kegyelemből tartattatok meg, hit által, nem

töletek van ez, hanem Isten ajándéka, hogy senki se dicsekedhessék – írja ezt Pál apostol az Efézusi levél 2. részében. Tehát teljesen kegyelemből, és nem a törvény cselekedetéből van az üdvösség.

Mi van akkor a cselekedeteinkkel? A Római levélben rendelkezik a továbbiakban arról Isten Igéje, hogy Isten akar valamit kezdeni ezzel az új teremtéssel, ezzel a megigazult hívővel, hiszen nem ok nélkül igazította meg. Isten elhívásának célja van. Isten elhívásának célja volt a zsidókkal is, és azt akarja az Úr, hogy mi az Ő világossága legyünk, hogy világítsunk! Ha Jézus hegyi beszédében olvastuk, azt akarja, hogy világítsunk, hogy mi sók legyünk, hogy a só ne ízetlenüljön meg, és a világ világossága legyünk. Isten a megigazított hívőn keresztül akarja elérni az elveszett világot. Küldetésünk van. Minden hívőnek küldetése van. A Róma 12. fejezetben a múlt héten olvastuk, hogy van nekünk is részünk ebben, bár a szellemünk egy új teremtés Krisztusban. Erről is sok-sok téves elképzelés van, lehet ez éppen a magyar bibliafordítás miatt, hogy a szellemet és a lelket nem különbözteti meg az Írás, csak a testről meg a lélekről beszél. De a Biblia világosan írja, főleg a páli evangéliumok – egyébként nem lehet megérteni az üdvösséget –, hogy az ember szellem, lélek, és test.

Melyik az a részünk, amelyik új teremtéssé vált? Mert a Római levél 12. része azt tanítja, hogy van egy olyan részünk, ami látható, és van egy, ami láthatatlan. Sőt! A láthatatlan részünk is két részre oszlik, a szellemünk, az igazi valónk, mint ahogy Isten szellem és az ember is egy szellemi lény, és van lelke. A lélek fogalma az értelem, érzelem és az akarat. És ez az, amivel nekünk foglalkozni kell. A szellemünk az új teremtés! Tegyük fel a kérdést, hogy ugye sokan itt megbotránkoznak hívők, hát én újjászülettem, én új teremtés vagyok, és mégis ilyen dolgokat teszek! Olyan dolgokat teszek, amiket nem akarok, nem tudok megállni bizonyos dolgokban. Van egyáltalán üdvösségem? Ha én tényleg új teremtés vagyok, akkor miért csinállok olyan dolgokat, amiket nem szeretnék csinálni?

Azért, mert a szellemed van megváltva. Az érzelmed, az értelmed és az akaratod nincs megváltva. Sőt a tested ugyan meg van váltva, de még azt a megváltott, megdicsőült testet nem kaptuk meg. Az még a megváltásunk e tekintetben, hogy egy megdicsőült, halhatatlan testet kaptunk, ez akkor fog megtörténni, amikor az Úr Jézus visszajön. Pontosabban még előtte, az elragadtatásnál, amikor a Krisztusban elhunytak előbb feltámadnak, mi, akik élünk, elragadtatunk és örökké a Krisztussal leszünk. Ez akkor fog megtörténni.

De addig is mi a helyzet? Itt élünk egy romlandó testben, egy ellenséges területen, ahol az ördög garázdálkodik, ahol a megigazult hívőkkel el akarja hitetni, hogy ők nem igazak, mert ezt tették, meg azt tették, meg amazt tették. Meg kell érteni, hogy az örök életteddel kapcsolatban azon kívül, hogy befogadod az Urat, hogy újjászületsz, hogy egy új teremtéssé válsz, semmit az égvilágon nem tudsz tenni. Egy dolgot tudunk tenni, megérteni, elfogadni azt, hogy ezt száz százalékban Jézus végezte el! Semmit nem tudsz hozzátenni az üdvösségedhez. Ez lehet, hogy most néhány keresztényt meglep esetleg, de a Biblia ezt tanítja. Száz százalékban Ő üdvözített. Teljes mértékben, kizárólag az Ő munkája az én üdvösségem, amiről ma itt megemlékeztünk az úrvacsorában. Hívők ezrei, tízezrei, milliói emlékeznek meg az úrvacsorában Jézus munkájáról.

Tehát nekem örök életem van. A Kolossé levél fogalmazza meg a leggyönyörűbben: aki megszabadított minket a sötétség hatalmából, és átvitt az Ő szerelmes fiának országába. A Filippi levél azt mondja, hogy a mi állampolgárságunk a mennyekben van. Ha te újjászületett hívő vagy, ha befogadtad Krisztust az életedbe, akkor benned Krisztus él, és te mennyei állampolgár vagy. Akkor is, ha pillanatnyilag még itt élünk ezen a sárgolyón. Tehát ez egy időleges állapot, és az is egy időleges állapot, hogy ebben a romlandó testben élünk. Majd, amikor bekövetkeznek mindazok, az ígéretek beteljesednek, és a valóságunkba jönnek, akkor ez a romlandó test romolhatatlanságba öltözik, ahogy ezt Pál apostol mondja, és mindannyian ezt várjuk. De addig is igazak vagyunk Isten előtt, megigazítottak vagyunk Isten előtt, felkentek vagyunk Isten előtt, mert Isten Szelleme lakik bennünk. Betöltekezhetünk Szent Szellemmel, van egy társunk tehát itt ebben a világban, ahol a sátán garázdálkodik, és vehetünk vezetést Istentől. Isten Szelleme által élvezhetjük Isten országának mindazon áldásait, amit odaadott minden hívő embernek. Meggyógyulhatunk, és nem módszer-

rekben hiszünk a gyógyulással kapcsolatban is, hogy hogyan kell ezt csinálni, hanem van egy társunk, van egy Vezetőnk, a Szent Szellem.

Sokféle módja van annak például, hogy meg lehet gyógyulni a Biblia alapján. Vannak olyan hívők, akik úgy gondolják, hogy ez most már elmúlt az idővel. De hadd mondjam el neked, hogy a Szent Szellem örök, a Szent Szellem személy, Ő örök, ugyanúgy, ahogy Jézus is, és ugyanúgy, ahogy az Atya. És ahol a Szent Szellem jelen van, ugyanazt fogja cselekedni itt és most, mint ott és akkor. Ő nem változott meg. Tehát Isten Szelleme ma is ugyanaz. A megigazult hívőt akarja Isten használni, hogy kinyúljon az elveszett világ felé. És ha megnézel pár szolgálatot, akkor látod, hogy jelekkel, csodákkal és sokféle erőmegnyilvánulással teszi ezt.

És ha kidobják a gyülekezetből a Szent Szellemet, ha kidobják a szellemi ajándékokat a gyülekezetből, akkor ott nem lesz más, mint egy halott vallás. Nem több, mint egy valamilyen klub, valamilyen hobbiklub, legyen az bármilyen klub, akkor nem több lenne a kereszténység. Attól vagyunk mi hívők, hogy Isten Szelleme bennünk él, Isten Szelleme rajtunk van, és Isten Szelleme rajtunk keresztül munkálkodik. Jézus azt mondta, hogy a Benne hívők ugyanazokat fogják tenni, amiket Ő. Amiket Jézus cselekedett, nem az isteni hatalmával tette. Majd ma el fogjuk olvasni a Filippi levélből a 2,5–11. verseket, ez Krisztus himnuszaként ismeretes. Jézus az isteni hatalmából kiüresítette magát, szolgálai formát vett föl. Ő itt a földön nem isteni hatalmával cselekedett, hanem a Szent Szellem erejével, Krisztusként, felkentként cselekedett. És éppen ezért volt szükség a Szent Szellemre, hogy mi ugyanúgy a Szent Szellem által cselekedhessünk.

Nagyon sokan mondják, igen, akkor voltak gyógyulások, amikor Krisztus a földön volt. Akkor még csak a Bibliának egy nagyon kicsi részét olvastad! Mert mi van, amikor kiküldte a tanítványokat, és Krisztus éppen nem volt ott, mert Ő egy fizikai testhez volt kötve, akkor nem történt gyógyulás? Természetesen Ő a gyógyító, Ő a Szabadító, de a Szent Szellem által tette mindezt. Isten Szelleme átfolyt a Messiáson, átfolyt Krisztuson. Ő nem használta az isteni hatalmát itt a földön. Használhatta volna, de Ő a Szent Szellem által, felkentként szolgált.

És ha ezt megértjük, akkor tud Isten használni bennünket. Amikor Jézus ott volt, akkor megtette. Amikor nem volt ott Jézus, akkor a tanítványok ugyanúgy a Szent Szellem által jeleket és csodákat tettek, ugyanazokat tették, amiket Jézus tett. És azt mondták, hogy mi hiszünk Benne, mi ugyanazokat fogjuk cselekedni! Ezért ki kell menni ebbe az elveszett, beteg, nyomorult világba, hogy Isten Szelleme életet tudjon adni az elveszetteknek, és ki tudja árasztani a kegyelmét, ki tudja árasztani az áldását, a kenetét az emberekre. Nekünk Isten erejében kell járnunk.

A Római levél nagyon sokat segít nekünk ebben. Sok hívő még mindig az üdvösségével küzd. Már rég újjászületett, rég befogadta Jézust a szívébe, és még mindig azzal küzd, hogy van-e üdvösségem, vagy nem vesztettem-e el az üdvösségemet? Nem kulcsosomó az, hogy elveszítsük! Jézus, amit megszerzett nekünk, az örök, örök, örök! Azért, mert bizonyos mércének meg kell felelni? Emberek állítanak fel mércét! Az elmúlt hetekben is döbbenet, amiket hallok némely embertől, hogy mindenféle igei ismeret nélkül kiül valamelyik csatornára, és osztja a hülyeségeit. Bocsánat, nem tudom szebben megfogalmazni, mert minden igei és minden bibliai alapot nélkülöző állításokat fogalmaz meg, olyat, aminek semmi köze a megváltáshoz. Ezek közül egyik sem járt gyülekezetben. Tehát innentől kezdve teljesen hiteltelen egy olyan ember, aki a minimumot nem teszi meg, amit Isten Igéje mond. Persze megigazult, ha meghal a fizikai teste, akkor a mennybe fog kerülni. Istent nem fogja megakadályozni abban, de közben terjeszti az ostobaságot, mint a rákfekélyt.

Majd olvasunk erről a Római levél 16. részében, és szinte minden tanítványnak kellett ezzel foglalkozni. Nem mondta Jézus, hogy menjetek, és hirdessétek a saját elképzeléseiteket. Nekem nincs jogom kiállni és Jézus nevében olyat hirdetni, amit a Szentírás nem ír, amit az Ige nem ír. Ezért töltök a magam részéről sok időt az Igével. Minden más időt sajnálok, amit nem az Ige tanulmányozásával töltök, egyrészt, hogy tényleg megismerjük ezeket az igazságokat, hogy bizonyosságunk legyen az Igéből, nem azért, hogy ki mit tanított róla. Nem az a mérce, hogy X.Y. pásztor mit tanított, vagy a Z. pásztor, vagy Chris pásztor mit tanított, vagy akár én mit tanítottam. Nem ez a lényeg! Neked alkalmasnak kell lenned arra, hogy meg tudd ítélni, hogy amit hallottál,

hogy az úgy van, vagy nem úgy van. Ha nem úgy van, akkor ki kell dobni. Ha én mondtam, ha más. Ha te gondoltad, ha más. A Biblia nem arra van, hogy az én torz elképzeléseimet igazoljam az Igéből. A Bibliából mindent ki lehet prédikálni, meg még az ellenkezőjét is. Amit csak akarsz. Valamikor embereknek van egy torz elképzelése, akkor azt fröcsköli.

Az egyiktől azt hallottam, hogy nem kell gyülekezetbe járni, mert az apostolok se jártak gyülekezetbe. Miért nem olvas az ilyen Bibliát? Bocsánat, semmi közöm hozzá, tehát nem ítélni szeretnék, hanem a hallottakat szeretném megítélni, és azt meg is kell ítélni. Az a próféta, vagy prédikátor, aki nem hagyja, hogy az üzenetét megítéljék, az nem helyes, mert meg kell ítélni, hiszen az ember tévedhet. Nagyon sokszor kellett nekem már kiigazítani magam, és még valószínű, hogy kell is, ahogy mindannyiunknak, mert Isten legyen igaz és az ember legyen hazug, mert az Ige igazságát kell, hogy tolmácsoljuk.

Ezért fontos a Római levél. Olyan alapigazságok vannak lefektetve benne, bár tudom, hogy nem sokan kedvelik, nehéznek tűnik. Igazából nem értjük, és megmondom őszintén, hogy nekem sem ez volt a kedvenc levelem, mikor elkezdtem Bibliát olvasni. Sokkal jobban szerettem az Efézusi levelet, voltak ott könnyebb táplálékok, de amikor az ember már növekszik, akkor igyekszik arra, hogy keményebb eledelket is fogyasszon, és én igyekszem nektek ezt közzefogyaszthatóvá tenni, amennyire ez tőlem telik.

Egy ilyen kis rövid bevezető után mehetünk a következő részekre. Tehát a 12. fejezetnél hagytuk abba a múlt alkalommal, nem jutottam el a 13. fejezetig, mert ott annyi üzenet van! Tehát, akik gyülekezetellenesek, hadd mondjam el a Római levél kapcsán, hogy Pál apostol azt nem a házi csoportoknak írta, nem a magányos farkasoknak, akik a kanapéjukon együtt vannak Istennel, ami egyébként nagyon helyes, hogy így van, hanem egy gyülekezetnek írta, egy közösségnek írta. Sőt, az úrvacsorának sincs semmi értelme, ha nincs közösség. Meg kell érteni végre azt, hogy Istennek az első terve nyilván a személyes kapcsolat Istennel, és e fölött nincs semmi és senki. Ez a te és Isten kapcsolata. De Isten többet akar. Azt akarja, hogy a megigazult, hívó életünket a közösségben éljük meg, a közösség javára, a közösség építésére, a közösség hasznára, különben mi értelme? Értsétek meg, hogy erről szól, és nem beszélve a gyülekezeteknek írt levelek. Jézus nem a magányos prédikátornak küldte a hét levelet a kis-ázsiai gyülekezetekbe, hanem a kis-ázsiai gyülekezeteknek.

Vagy nagyon nagy problémájuk van sokaknak a hatalommal például. Erről nem szívesen prédikálnak, nem egy olyan népszerű téma, amiről most fogok beszélni, de igenis, Isten rendelt el hatalmat, rendelte el a világi hatalmat, sőt, rendelt el az egyházban is hatalmat. Elrendelt nekünk dolgokat. Azt a címet adtam ennek a mai üzenetnek, hogy ha három fejezetet össze akarnánk foglalni, akkor engedelmesség, szeretet és a közösség ereje. Erről szól ez a három rész nagyjából. Lehet, hogy jobban is meg lehetne fogalmazni, de hogy ez a három benne van, az biztos. Az engedelmisséggel nagyon-nagyon sok hívőnek problémája van. Miért nem akar gyülekezetbe menni valaki? Több oka lehet ennek. Nem akar alkalmazkodni másokhoz. Nem akarja alávetni magát esetleg egy közösségnek, vagy nem akarja alávetni magát az Istentől elrendelt vezetőknek, szolgálóknak. Hadd említsem meg, hogy csak azért, mert vannak, akik ezt rosszul értelmezik, meg rosszul alkalmazzák, az nem jelenti azt, hogy nem Istentől rendeltetett el a hatalom! És igenis, a gyülekezetben mindig is neveztek ki vezetőket, mindig is voltak vezetőik, volt egy hierarchia, de a Biblia világosan beszél arról is, hogy a vezetőknek hogyan kell tenniük a dolgát. Attól, hogy ezzel visszaélnék, hogy ez néha nem így van, hogy keresztény diktátorok lesznek, meg autokrata vezetők is vannak természetesen. De az igazság akkor is igazság, akkor is Isten rendelte el ezeket, és ezt a gyülekezetben rendelte el.

Vannak, akik azt mondják, hogy ők engedelmesek Istennek. Ha nem jár gyülekezetbe, már nem engedelmes, mert azt mondja Isten Igéje, hogy ne maradjatok el az egybegyülekezéstől. Tehát meg kell érteni, és azért beszélek erről, mert tele van az internet az ilyenfajta tanításokkal. A héten kettőbe is beleszaladtam, és bocsánat, hogy egy kicsit vehemensebben tolmácsolom felétek, de felháborító, amikor embereket kilopnak Isten áldásaiból. Isten a gyülekezetbe helyezte el az áldást, ide helyezte el az ajándékokat. Az ajándékok, az áldások segítenek nekünk abban, hogy egyrészt az

elakadásainkon túl tudjunk lépni a közösség megtartó erejével, és segít nekünk abban, hogy az ajándékok megnyilvánulása által épüljünk az egymás hite által. Mert Isten az ajándékokat nem adta oda egy szuperhősnek sem, egy szuperprédikátornak sem az összeset, hanem azt a közösségben helyezte el, és az ajándékaink rész szerint vannak bennünk. És igen, ezzel kell élnünk, és együtt kell, hogy mozduljunk, és gyakorolni kell a szeretetet egymás irányába, és erre van bőven lehetőség a gyülekezetben. Hálát adunk Istennek.

A mai tanítás címe: *Engedelmesség, szeretet és a közösség ereje.*

Nézzük akkor, hogy a Krisztusban megszentelt, megigazult élet a Szent Szellem erejével, az odaszánással, a megváltozott gondolkodásmóddal, az engedelmességgel és a szeretettel válik a közösség erejévé, így válik építővé egyrészt a saját életünkben, másrészt a közösség életében. Róma levél 13,1. onnan fogom mindjárt kezdeni.

A Római levél 13. része, ez az egyik, talán leghosszabb szakasz, ami ezt tárgyalja, hogy hogyan viszonyuljunk a hatalomhoz. Az elmúlt időszakban egy egész napos konferencián voltam, és csak ez volt a témája. Egyházi vezető teológusok voltak ott, a nagy történelmi egyházak vezető teológusai tartottak előadást erről a témáról. Nagyon sok érdekes kérdés vetődött fel ezzel kapcsolatban. Hogyan viszonyuljunk a hatalomhoz? Hogyan viszonyuljunk a világi hatalomhoz? Mindjárt fölmerül az első kérdés Róma 13,1, máris olvasom:

Róma 13,1.

1. Mindenki engedelmeskedjen a felsőbb hatalmasságoknak, mert nincs hatalmasság, hanem csak az Istentől, és amely hatalmasságok vannak, Istentől rendeltettek.

No, mondhatnám, hogy erre varrjunk gombot, ha nagyon egyszerűen akarnám ezt kifejezni. Milyen hatalomról van itt szó? Világi hatalomról, vagy szellemi hatalomról? Én azt mondom, hogy mind a kettőről. Nem csak a világi hatalomról, hanem a szellemi hatalomról is. Mert ha csak a világi hatalomról lenne szó, a legfőbb vezetőnek bárhol, akkor kinek vetné alá magát? Márpedig a Biblia azt mondja, hogy mindenki vesse magát alá. Tehát mindenki alávetettség alatt kell, hogy legyen, és legfőképpen ez az Istennek való alávetettség. Ha az Istennek alávetettek vagyunk, akkor az Istentől elrendelt hatalmasságoknak is alá kell, hogy vessük magunkat. Majd meglátjuk, hogy Jézus, hogy viszonyult ehhez, egy-két példát hoztam ezzel kapcsolatban. Mert Istentől van. Tehát a hatalmasságok Istentől rendeltettek.

Róma 13,2–7.

2. Azért, aki ellene támad a hatalmasságnak, az Isten rendelkezésének támad ellene, akik pedig ellene támadnak, önmaguknak ítéletet szereznek.

Talán nem szívesen olvassuk ezt a részt. Szívesebben olvasnánk a bővülködésről, vagy a gyógyulásról, de ez is benne van a Bibliában. Tehát egy hívő keresztény nem szidja a kormányt, sem az ellenzéket, sem a vezetőket, legyen az bárhol. Tehát egy felnövekedett keresztényről beszélek és ebben mindannyiunknak növekednünk kell! Nekem elsősorban, de mindannyiunknak növekednünk kell, hogy nem szidjuk a vezetőinket. Ha hiszed, hogy az Ige igaz – és nem akarlak én erről meggyőzni, mert ha az Ige erről nem győz meg téged, én úgysem tudlak –, akkor nem bántjuk őket, hanem imádkozunk értük.

Sehol nem mondja a Biblia, hogy a hatalmasság az tökéletes. Eszembe jutott valami – jó, hogy az ember néha foglalkozik egyház történelemmel –, hogy Pál ezt a levelet Krisztus után 56-ban írta. Megnéztem, hogy ki volt akkor a császár. Néró volt a császár. Néróról mit tudunk? Egy nagyon kedves ember volt, nagyon szerette az embereket. A Néró császársága alatt, a Római Birodalomnak ő volt akkor a császára, 54-től 68-ig ő uralkodott. Klaudiusztól vette át a császárságot, akinek az ideje alatt éhínség volt.

A lényeg az, hogy ez alatt a császár alatt írta Pál 56-ban Korinthusból a Római levelet, hogy engedelmeskedjete a felsőbb hatalmasságnak. Még az ilyen kegyetlen hatalmasságnak is, igen mert Istentől adatott a hatalmasság. Az nem azt jelenti, hogy a vezető, vagy a hatalmon lévő mindent jól tesz. De itt van benne a mi felelősségünk, hogy nekünk imádkoznunk kell értük.

A Timótheus levélben írja, hogy tartassanak esedezések, könyörgések minden vezetőkért, minden hatalmon lévőkért, hogy csendes és nyugodt életet tudjunk élni. Tehát van felelősségünk és kell, hogy imádkozunk értük. Ma is az imakörön fogunk imádkozni az országért. Szinte minden alkalommal imádkozunk az országért, imádkozunk a kormányért, a hatalmon lévőkért, hogy Isten tudja őket használni, hogy az igaz szívűek azok megtartassanak a vezetésben, a korruptak pedig bukjanak le és tűnjenek el a süllyesztőbe, mert ők is számon lesznek kérve. Mert nincs hatalmasság csak Istentől, és mindenkinek Isten előtt számot kell adni azért, ami rábízott, legyen ez bárki.

3. Mert a fejedelmek nem a jó, hanem a rossz cselekedetnek rettegésére vannak. Akarod-e pedig, hogy ne félj a hatalmasságtól? Cselekedd a jót, és dicséreted lesz attól.

4. Mert Isten szolgálja ő a te javadra. Ha pedig a gonoszt cselekszed, félj: mert nem ok nélkül viseli a fegyvert: mert Isten szolgálja bosszúálló a haragra annak, aki gonoszt cselekszik.

5. Annak okáért szükség engedelmeskedni, nemcsak a haragért, hanem a lelkiismeretért is.

6. Mert azért fizettek adót is; mivelhogy Istennek szolgálói ők, kik ugyanabban foglalatostkodnak.

7. Adjátok meg azért mindenkinek, amivel tartoztok: akinek az adóval, az adót; akinek a vámmal, a vámot; akinek a félelemmel, a félelmet; akinek a tisztességgel, a tisztességet.

Ezek elég kemény szavak. Pál hangsúlyozza, hogy minden hatóságnak Isten adta hatalma van, ezért az embereknek tiszteletben kell tartaniuk őket. Nem azt mondta, hogy értsetek egyet velük. Mindjárt keresünk ellenpéldákat is, hogy volt olyan pont a tanítványok életében, amikor tisztelték ugyan a vezetőt, tisztelték a főpapot, tisztelték a hatalmat, de abban, amit mondott, nem engedelmeskedtek. Majd rá fogunk térni. De az alap az, hogy akkor is tisztelik a hatalmat.

Az Apostolok cselekedetei 23. részben olvassuk, amikor Pál kihallgatásra kerül a főpap előtt, és a főpap arra biztatja az egyik szolgáját, hogy csapja szájon Pál apostolt, mert olyat mondott, ami nem tetszett a főpapnak. Azt mondta rá, hogy te meszelt fal. De erre ő azt kérdezte, hogy az Isten főpapját gyalázod-e? Mire Pál bocsánatot kért. Azt mondta, hogy bocsánat, nem tudtam, hogy főpap, mert meg van írva, hogy ne átkozd a néped vezetőit.

Látjátok, hogy nem értett vele egyet, de az Istentől elrendelt hatalmat akkor is tiszteletben tartotta. Ha ezt tesszük, akkor magát Istent tiszteljük meg, akitől a hatalom van. Tehát kell, hogy legyen egy ilyen hozzáállásunk. Az nem azt jelenti, hogy mindennel egyetértünk. Az állami hatalom feladata, hogy az igazságot és a rendet védelmezze a társadalomban. Gondoljatok bele, ha nem lenne semmilyen rend, nem lenne semmilyen törvény, akkor anarchia lenne. Tehát hálát adhatunk Istennek, most függetlenül attól, hogy jó vagy rossz, vagy hol jó, hol rossz, most nem erről beszélek és főleg nem a politikai részeiről, félre ne értsétek, hanem hogy egyáltalán, hogy álljunk a hatalomhoz. Szükséges, Isten rendelte el, mert káosz lenne ezen a földön. Gondoljatok bele, hogy az ördög szabadon garázdálkodhatna, mindenféle korlátozások nélkül. Tehát a törvények jók, és védenek is bennünket.

A harmadik gondolatkör pedig az igazságossággal kapcsolatos ebben a részben. Az embereknek tisztességesen kell élniük, el kell kerülniük a bűnözést, az erőszakot. Az igazságosság, a társadalmi béke a biztonságunk alapja. Nagyon sokat foglalkozott Isten az Ószövetségben is ezzel, a kis-próféták szólnak erről leginkább, a legelső próféták is, akik prófétáltak a társadalmi igazságossággal kapcsolatban, nagyon sokszor fölemelték a szavukat. Bizony nagyon sokszor kellett bűnhődnie különféle népeknek a társadalmi igazságtalanságok miatt. Isten foglalkozik ezzel a résszel is, és nekünk a hatalomhoz így kell hozzáállnunk.

Talán ma nem ezért keltél fel ilyen korán reggel, hogy ezt meghallgasd tőlem. De hidd el, hogy a hasznodra lesz, és nekem is, mert vannak dolgok, amikben ki kell, hogy igazítsuk magunkat. Jézus engedelmeségéről a Filippi 2-ből már beszéltem, de megnézhetjük ezt pontosabban is, mert az úgynevezett Krisztus himnusz úgy vált ismertté. Amikor Pál apostol ezt írta, akkor ezt az úgynevezett Krisztus himnuszt már énekelték a gyülekezetekben. Ez egy dal volt az okosabbak szerint, akik ezt kutatják. Nem tudom, hogy így van-e, de a lényeg az, hogy benne van a Bibliában és az nem véletlenül került bele.

Filippi 2,5–9.

5. Annak okáért az az indulat legyen bennetek, mely volt a Krisztus Jézusban is,

6. Aki, mikor Istennek formájában volt, nem tekintette zsákmánynak azt, hogy Ő az Istennel egyenlő,

7. Hanem Önmagát megüresítette, szolgálai formát vett fel, emberekhez hasonlóná lett;

8. És mikor olyan állapotban találtatott mint ember, megalázta magát, engedelmes lévén haláláig, mégpedig a keresztfának haláláig.

Nézzétek meg, a világ Teremtője, a testté lett Ige, a testté lett Isten, itt a földön, a fizikai testében gyakorolta az engedelmisséget. Elsősorban az Atyának. Mindjárt meglátjuk, hogy nem csak az Atya felé gyakorolta az engedelmisséget, hanem még a világi hatalom felé is. Tehát a legjobb példánk ebben Jézus kell, hogy legyen.

9. Annak okáért az Isten is felmagasztalá Őt, és ajándékoza néki oly nevet, amely minden név fölött való;

Tehát Jézus engedelmissége az Atya iránt a Gecsemáné kertben nyilvánul meg, mielőtt oda áldozta magát a keresztre. Az Ő teste sem kívánta a kereszthalált, meg azt a sok szenvedést, amit értünk elszenvedett, Ő tudta, hogy mi vár rá. De azt mondta ennek ellenére is, hogy tudom, hogy szenvedéssel jár az engedelmisség, de Atyám, a te akaratod legyen meg! Tehát alárendelte magát Isten akaratának.

Amikor alárendeljük magunkat az Istentől elrendelt hatalmasságoknak, akkor az Isten rendelésének vetjük alá magunkat. Akkor mi is engedelmesek vagyunk e tekintetben. Nagyon érdekes téma ez, nem túl kellemes téma, de akkor is kell róla beszélni, mert nem véletlenül került bele a Bibliába.

Tehát nem téphetjük ki ezt a lapot a Római levélből. Jézus engedelmeskedett a hatalomnak, amikor elfogták. A világ Megváltóját, a világ Üdvözítőjét, a világ Teremtőjét, azt a személyt, aki által volt a hatalom, az Ő általa odatett Pilátus, mint hatalmasság kérte számon Istent. Nyugodtan mondhatjuk, hogy a testté lett Ige. Ez egy nagyon-nagyon visszás helyzet. Pilátus azt mondta, hogy hatalmam van neked veled ezt tenni, meg azt tenni, meg amazt tenni. Mire Jézus azt válaszolta neki, hogy semmi hatalmad nem volna, ha felülről nem adatott volna neked. Jézus szavai igazolják Pálnak ezt az állítását, amit olvastunk? Igen, száz százalékban igazolják. A János 10,18-ban Jézus azt mondja:

János 10,18.

18. Senki sem veszi azt el éntőlem, hanem én teszem le azt énmagamtól. Van hatalmam letenni azt, és van hatalmam ismét felvenni azt. Ezt a parancsolatot vettem az én Atyámtól.

Itt Jézus beszél a haláláról. Jézust nem tudták volna megölni, ha Ő önként nem adja magát a halálra. Ez volt az eljövételének a célja, hogy a halálával, feltámadásával megváltson bennünket. Itt van a János 19,11-ben, mikor Pilátus előtt áll:

János 19,11.

11. Felele Jézus: Semmi hatalmad sem volna rajtam, ha felülről nem adatott volna neked: nagyobb bűne van azért annak, aki a te kezébe adott engem.

Mi újság az adóval? Örülj, hogy fizethetsz adót. Miért kell ennek örülni? Azért, mert van jövedelmed. Nagyon sok ember nem fizet adót, mert nincs jövedelme. Szeretnék nagyon sok milliót fizetni havonta adóként, mert akkor valami maradna az adó mellett is. Az adó az egy olyan dolog, már Sámuel is megmondta, ha majd királyt választotok, ha majd lesz olyan királyotok, mint a világnak van. Eddig én voltam a királyotok, nem tetszett, de majd, ha jön egy földi király, ő majd szed tőletek adót, meg elviszi a gyerekeiteket meg az asszonyaitokat sütőasszonyoknak, meg szolgálóknak. Bizony azóta is így van, és akkor is volt adó. Jézust mivel kísértették meg? Az adóval. Mi volt a kérdés? Ma is fölmerül. Kell-e adót fizetni? Nagyon izgalmas téma ez, nagyon föl vagytok dobva, látom.

Lukács 20,25.

25. Ő pedig monda nékik: Adjátok meg azért ami a császáré, a császárnak, és ami az Istené, az Istennek.

Igen, kellett adót fizetni. Tudod, hogy még Pétert is elküldte, a templomadót nem tudták kifizetni. Mondta, hogy menj, vedd ki azt a halat, ott van a státer a szájában, és azzal fizethetsz. Nem mondta Jézus, hogy nem kell fizetni, mert mi keresztények vagyunk.

Tehát van egy világi rend, de ezt nem szívesen vesszük tudomásul, ez valahogy nem esik jól a hústestünknek. Mégis ez a felnövekedésnek ugyanúgy része, mint az, hogy igaz vagyok Isten előtt, és ha majd letelik az időm, a mennybe megyek, ugyanúgy része a keresztény életünknek, mint ahogy elvehetjük Isten áldásait.

Tehát van egy részünk, amit a Biblia szerint meg kell tennünk, és mindez még ráadásul a Római levélben van, abban a levélben, ahol szívesen olvassuk ott az 5. résztől a 10. részig tartó szakaszt. Ó, hát ott Isten Igéjének a legjobb vitaminjai vannak, és szívesen fogyasztjuk. De vannak ott olyan részek is, ami szintén hozzátartozik a menühöz, a szellemi táplálékunkhoz és ugyanúgy magunkévá kell, hogy tegyük!

Nézzük meg akkor, hogy álljunk az előjárókhöz. Voltak-e ott vallási előjárók, farizeusok, szaduceusok a Jézus korában? Jézus, hogy viszonyult hozzájuk? Egyetértett velük? Bizony nagyon sokszor nem és látjuk, hogy simán leképmutatotta őket. De mégis mit mondott a tanítványainak a vallási vezetőkkel kapcsolatban? Nem olvasom fel az egész szövegkörnyezetet, az volna az igazi, de most csak kivesszük ezt a részt.

Máté 23,3.

3. Annak okáért amit parancsolnak néktek, mindazt megtartsátok és megcselekedjétek; de az ő cselekedeteik szerint ne cselekedjétek. Mert ők mondják, de nem cselekszik.

Tehát látjátok, hogy akkor is, ha képmutatók voltak, ha akármilyenek voltak is, amit mondanak, azt tegyétek meg! Itt is engedelmesre szólít fel Jézus, nem lázadásra, nem lázításra.

Nézzünk egy olyan esetet is, hogy legyen azért kontraszt, hogy amikor a tanítványok nem tették meg, amit a főpap mondott. Az Apostolok cselekedetei 5. részében látjuk, hogy Péter, ahogy hirdette az Evangéliumot, odáig jutott, hogy a főpap előtt kérték számon, hogy Jézus nevében hirdetik az Evangéliumot, meggyógyult a sánta, és emiatt a gyógyulás miatt ő nagy bajba került, mert ezt a gyógyulást ő a Jézus nevének tudta be. Hogy a Jézus neve miatt van, akit a farizeusok megfeszítettek, megölték. Péter nem nagyon rejti véka alá ezt a farizeusok előtt, sőt még a főpap előtt sem.

Apostolok cselekedetei 5,28–33.

28. Mondván: Nem megparancsoltuk-é néktek parancsolattal, hogy ne tanítsatok eben a névben? És ímé, betöltöttétek Jeruzsálemet tanaitokkal, és mireánk akarjátok háritani annak az embernek véré.

29. Felelvén pedig Péter és az apostolok, mondának: Istennek kell inkább engedni, hogy nem az embereknek.

30. A mi atyáinknak Istene feltámasztotta Jézust, akit ti fára függesztve megöltetek.

31. Őt az Isten Fejedelemmé és Üdvözítővé emelte jobbával, hogy adjon az Izraelnek bűnbánatot és bűnöknek eltörlését.

32. És mi vagyunk néki bizonyosságai ezen beszédek felől, és a Szent Szellem is, akit Isten adott azoknak, akik néki engednek.

33. Azok pedig ezeket hallván, fogukat csikorgaták, és arról tanácskoznak, hogy megölik őket.

Hogy van ez? Akkor Pál mond igazat, vagy Péter vagy Jézus, vagy ki? Nincs itt valami ellentmondás? Nincs, mert Isten az, akitől minden hatalom van. Péter a Szent Szellemtől vett kijelentést. Miért van szükségünk a Szent Szellemre? Mert a Szent Szellem tud elvezetni bennünket minden igazságra.

Meddig engedelmeskedjünk? Ez a konferencia nagyon tanulságos volt nekem és ott is fölmerült, hogy meddig engedelmeskedjünk, meddig mehettünk el. Nincs egy határvonal, hogy meghúzzuk. Itt

Isten Szelleme a kijelentésére volt szükség. Isten Szelleme azt mondta Péternek, hogy ebben a kérdésben biztos, hogy nem engedelmességek a főpápnak, mert a főpap most nem Isten Szelleme által szól.

Mit okozott Péternek ez az ellenállása? Utána olvassuk Gamáiel tanácsát, amikor Gamáiel azt mondta, hogy figyeljetelek ide, ezek tudatlan, tanulatlan halászberek, egyszerű vállalkozók. Mit osszák nekünk az ész itt? Hagyjátok békén őket! Ezt mondta Gamáiel: Ha ez Istentől van, akkor megáll és ha ellene megyünk, akkor mi Isten ellen harcolóknak számítunk. Ha pedig nem, akkor ugyanúgy lesz, mint Theudás idején volt, meg volt egy csomó önjelölt messiás, akik mind, mind, mind elbuktak. Hagyjátok békét nekik! Persze azért megverték őket, hogy azért ne hogy azt érezzék, hogy annyira jól tették a dolgukat, de örültek annak, hogy gyalázzal illették őket Jézus nevéért. Bátran kiálltak, és ez a bátor kiállítás megváltoztatta a hatalom hozzáállását.

Tehát vannak esetek igen, amikor nekünk is meg kell állni. Meg kell olyan kérdésekben állni, mint a teodicea kérdése, tehát Isten igazságosságának a kérdése. Meg kell állnunk olyan kérdésekben, mikor a gyermekeinket akarják molesztálni. Meg kell állnunk olyan kérdésben, mikor a homoszexualitást propagálják. Nekünk nem az emberekkel van a problémánk, hanem ezekkel a megnyilvánulásokkal, ami teljesen istenellenes, teljesen pogány, és bizony Isten Igéjének az erejével föl kell lépünk ellene.

Mikor mit tegyünk? Nem tudom neked megmondani. De ismerek valakit, aki pontosan tudja, hogy mit tegyél: Isten Szelleme. Azért adta nekünk, hogy Ő vezessen bennünket minden igazságra. Ettől függetlenül a hatalomhoz való hozzáállásunknak olyannak kell lenni, ahogy az Ige írja:

Zsidó 13,17.

17. Engedelmeskedjetelek előljáróitoknak és fogadjatelek szót nekik, mert ők vigyáznak lelkeitekre, mint számadók, hogy ezt örömmel tegyék és ne sóhajtozva, mert ez néktek nem használ.

Vannak szolgálatok, az a szolgálatuk, hogy szidják a keresztény gyülekezeteket, szidják a keresztény vezetőket. Éppen a héten tiltottam le valakit a Facebookról, nem azért, mert haragszom rá, arra haragszom, amit írt, hogy ne fertőzze meg a többieket. Gyülekezetbe nem jár, szidja az Egyházunkat, volt itt néhányszor. Nem csak minket szid, mindenki mást is. Közben nem jár gyülekezetbe, de mindenkinek órá kell hallgatni, mert ő a próféta, ő hall a Szent Szellemtől.

Ha hallana a Szent Szellemtől, akkor valamelyik gyülekezetnek a tagja lenne. Tehát száz százalék, hogy nem hall Isten Szellemétől. Számtalan ilyenrel találkozhatok. Lehet, hogy egy kicsit nyersen fogalmazok, de szeretnék érthető lenni és világos, hogy maradjatelek távol. Nézd meg, hogy minden jó fa, jó gyümölcsöt terem. Ha ő az alapvető dolgokat nem teszi meg Isten országáért, semmilyen példát nem mutat, miért kell egy ilyen embert követni? Mi a követendő példa ebben? Az agymente, hogy ami éppen átszalad az agyán, az kijön a száján? Aztán teljesen mindegy, hogy az Ige mit mond, őt az nem zavarja. A Szentírás nem nagyon zavarja az ilyeneket.

Van, akinek az a szolgálata, hogy a hamis tanítókat szidja. Mindenki hamis tanító rajta kívül. Mondom, hogy nagy bajban van ez az ország, egyetlen igaz ember van ebben az országban, és az csak ő. Nyilván az ilyen ember nem szeretne alávetettségben lenni, mondjuk egy közösségnek az alávetettségében, vagy egy közösségnek a kontrollja alatt. Itt kezdődik az alázat, hogy meg tudunk-e állni közösségben, és alávetettségben tudsz-e lenni.

Jézus tudott-e alávetettségben lenni? Ő olyan nevet örökölt, amely minden név fölött valóvá tette Őt, de az alázata miatt. Ha tényleg meg tudsz állni és alávetettségben tudsz maradni, akkor Isten meg fog jutalmazni. Az nem azt jelenti, hagyjad, hogy a hátadon tapossanak, vagy valaki leuraljon. Nem erről beszélek. Hanem tényleg vezetésről.

Nagyon érdekes dolgot olvastam erről, egy ember mondta, vezetőknek már elmondtam néhányszor, hogy Jézus mitől volt vezető. Attól, hogy követték! Akit nem követnek, az nem vezető. Van egy keresztény prédikátor, aki azt mondta, ha azt hiszed, hogy vezető vagy és nem követ senki, akkor csak elmentél sétálni. Tehát Jézus vezető volt, és vezető volt ebben is, Ő példát mutatott ebben is.

Igen alá kell, hogy vessük magunkat egymásnak. Különbnek kell, hogy tartsuk egymást magunknál. Ez a hústest megfeszítéséről szól, de meg kell tennünk. Miért? Mert az Ige ezt mondja, a Római levél ezt mondja. A megigazultságunknak vannak gyümölcsei, pontosabban a szellemünknek vannak gyümölcsei. Szeretet, öröm, békesség, béketűrés, szívesség, jóság, hűség, szelídség, mértékletesség, ezek mind a szellem gyümölcsei.

1Korinthus 16,15–16.

15. Intelek pedig titeket, atyámfiai, hiszen tudjátok, hogy Stefanásnak házanépe Akhája zsengéje, és ők a szenteknek való szolgálatra adták magukat.

Tehát ha vezető vagy, akkor te elsősorban szolgáló vagy, aki szolgálsz egy közösséget. Igaz? Nem irányítasz, meg ugráltatsz, meg magad alá gyűröd, vagy hasonló.

16. Hogy ti is engedelmeskedjétek az ilyeneknek, és mindenkinek, aki velük szolgál és fárad.

Mit mond Pál apostol?

1Korinthus 11,1.

1. Legyetek az én követőim, mint én is a Krisztusé.

Tehát a Krisztus követőiben legyünk követők mindannyian. Ha mi ezt nem tesszük meg elsősorban, akkor mi jögről várjuk mi ezt el másoktól? Nézzük, hogy mit mond erről Péter? Mit mond Péter, akit megvesszőztek? Akivel a hatalom néhányszor igencsak elbánt. Ennek ellenére Péter apostol mit mond erről? Azt hiszem, elég bizonyítékot hozok a Bibliából arra, hogy ezt ne nekem higgyétek el, hanem az Ige nek.

1Péter 2,11–17.

11. Szeretteim, kérlek titeket, mint jövevényeket és idegeneket, tartóztassátok meg magatokat a testi kívánságoktól, amelyek a lélek ellen vitéznek;

12. Magatokat a pogányok közt jól viselvén, hogy amiben rágalmaznak titeket mint gonosztevőket, a jó cselekedetekből, ha látják azokat, dicsőítsék Istent a meglátogatás napján.

13. Az Úrért vessétek magatokat alá minden emberi rendelkezésnek: akár királynak, mint feljebbvalónak;

14. Akár helytartóknak, mint akiket Ő küld a gonosztevők megbüntetésére, a jól cselekvőknek pedig dicsérésére.

15. Mert az az Isten akarata, hogy jót cselekedvén, elnémítsátok a balgatag emberek tudatlanságát;

16. Mint szabadok, és nem mint akiknél a szabadság a gonoszság palástja, hanem mint Istennek szolgálói.

17. Mindenkit tiszteljétek, az atyafiúságot szeressétek; az Istent féljétek; a királyt tiszteljétek.

Pétértől származnak ezek az intelmek. Ez az üzenet azt célozza, hogy ebben a tekintetben is kell növekednünk. Egy megigazult hívőnek, egy Szellem által vezetett hívőnek ez is a kötelessége. Ez az, amit meg kell tenni. Ezek utasítások a Bibliából. Nem törvény! Nem törvényt prédikálunk, de ha a Szent Szellemet követjük, akkor a törvény a Szent Szellem által van beírva a mi szívünkbe. Ezt nem külső parancsolatra tesszük meg, hanem belülről, önként. Mit mondott a Róma 12-ben? Szánjátok oda magatokat! Nekünk kell odaszánni magunkat erre! Ha nem, akkor a hatóság elszánt abban, hogy érvényesítse a jogot, a törvényt, akár az adóhivatal, akár a rendőrség. Nem tudod lebeszélni az adóhivatalt arról, hogy ne szedjen adót. Mint ahogy mondta az egyszeri ember, hogy tönkrement az adóhivatal. Miért gondolod? Mert írt egy levelet, hogy utolsó felszólítás. Nem erről van szó! Ő mindig számon fogja kérni az övét, és látjátok, ez így volt még a császárok idejében is.

Róma 13,10.

10. A szeretet nem illeti gonosszal a felebarátot. Annakokáért a törvénynek betöltése a szeretet.

A szeretet! Ennek kell motiválnia minden egyes megnyilvánulásunkat. A múlt alkalommal volt erről szó, hogy mindegy, milyen szuper ajándékaid vannak, mindegy, mekkora nagyágyú vagy, mekkora apostol, vagy mekkora evangélista, ha nem a szeretet motivál, és az ajándékokat rossz

szándékkal, rossz indítékkal, rossz céllal, rossz indíttatással használod, akkor az égvilágon semmit nem ér. Mert az ajándékok azért adattak, hogy építsenek. Nem azért, hogy romboljon, hanem hogy haszonra legyen, épülésre a Testnek. A szolgálatok ugyanezért adattak. Az apostolok, a próféták, az evangélisták, a pásztorok és a tanítók ugyanezért adattak, hogy építsék a Testet, hogy szolgáljanak a Testnek. Mit mondott Jézus? Aki első akar lenni, az legyen utolsó köztetek.

Az embereknek szükségük van egy olyan közösségre, ahol nem megvetéssel és nem kiközösítéssel találkoznak. Az egyháznak, a gyülekezetnek egy ilyen helynek kell lennie. Befogadónak kell lennie! Az emberek jönnek be és nem vagyunk egyformák, mert mindenki más háttérből jön.

Sokkal rosszabb volt a helyzet abban a korban. A római kor és a római császárok híresek voltak arról, hogy nagyon toleránsak voltak mindenféle vallással. Engedélyezve volt minden, ahogy ma fogalmazzunk, a vallási piacon volt minden. A keresztényeknek, az Isten embereinek egy ilyen közegben kellett megállniuk. A zsidóknak is engedélyezték az úgynevezett religio licitát, a megtűrt vallást. Tehát nem kellett nekik – ha normális császár volt – áldozatot bemutatni a császárnak. Ez a religio licita pont abban a korban volt, amikor Pál is szolgált, meg az Evangélium növekedett. Élvezhették ennek az áldásait a keresztények is egy darabig, amíg azt hitték, hogy ők csak egy zsidó szekta. Amikor különváltak, akkor már egy kicsit megváltozott a helyzet, jöttek az üldözések.

Tehát mindenféle vallás vette őket körül és ott voltak különböző szokások. A 14. fejezet pontosan erről beszél. Az evésről meg az ivásról. Ezt ma nem is nagyon értjük. Ha megnézzük, láthatjuk, hogy milyen sok vallás volt. Bálványoknak áldoztak, bálványáldozati húsokat ettek. Különböző kevert, sokistenhívő vallások voltak. Mindenféle vallás megtűrt volt a Római Birodalmon belül. Róma hagyta, mert az emberek hadd higgyenek, amiben akarnak. Ha csak nem nagyon szélsőséges volt, akkor engedélyezve volt az égvilágon minden. Amikor arról beszél, hogy az egyik húst eszik, a másik nem eszik húst, meg miért nem eszik húst, akkor arról van szó, hogy ezt nem csak azért tette, mert mondjuk vegetáriánus volt, hanem így akarta elkerülni azt, hogy a bálványáldozati húsból egyen. Ez egy védekezés volt, és akkor azt mondta magáról, hogy én csak zöldséget eszem. Zöldséget nem szoktak áldozni az isteneiknek, így meg tudta úszni, hogy a bálványáldozati húst megegye, habár volt ilyen Káin esetében.

A lényeg az, hogy egy közösségben az embereknek nem a megvetéssel kell találkozni, hanem a befogadással. Amikor valaki idejön, akkor nem árasztjuk rá a harmincéves keresztény hitünket és már fejbe vágjuk az ajtónál, hogy miket beszélsz, neked nem szabad mondani, hogy beteg vagy! Neked nem szabad mondani, hogy ez meg az! Ráborítász hatszáz törvényt és szegény elszalad innen, hogy hova keveredtem! Befogadónak kell lenni! Néha le kell menni arra a szintre, ahol mi is voltunk egykor. Ha egy visszaemlékezünk, akkor tudjuk, hogy mi is jártunk ott. Harminc évvel ezelőtt, huszonhét évvel, vagy nem tudom hány évvel ezelőtt mi sem úgy hittünk, ahogy most hiszünk. Van egy növekedési folyamat. Nyilván egy féléves gyerektől nem vársz el annyit, mint egy tizennyolc évestől. Vannak fokozatok. Nem kell mindjárt nekiugrani mindenkinek. Tényleg befogadónak, toleránsnak kell lenni. Ez a 14. fejezet erről beszél.

A másik az, hogy az ítélszékben nem mi ülünk. Az ítélszék már foglalt, abban Jézus ül. Jó, ha ezt felírjuk magunknak és többször emlékeztetjük magunkat erre. Nekem vastagon ki van húzva a Bibliában, hogy ha erre a részre lapozok, akkor azonnal meglássam.

Róma 14,4.

4. Te kicsoda vagy, hogy kárhoztatod a más szolgáját? Az ő tulajdon urának áll vagy esik. De meg fog állani, mert az Úr által képes, hogy megálljon.

Ezért lettem dühös ezekre a hokedlis prédikátorokra – bocsássa meg az Úr –, akik nem járnak gyülekezetbe, de ítélik mindenki fölött. Gyülekezeti vezetők fölött! Igen, lehet, hogy egy-két dologban nem értünk velük egyet, de akkor is Krisztus Teste. Ki tett engem bírónak egy másik gyülekezet vagy annak vezetője fölött? Vagy akár a közösség fölött? Senki az égvilágon! Az ő bírója Krisztus! Vannak emberek, akik maguknak predesztinálják azt a jogot, hogy ők ítéletet mondanak valaki fölött, hogy nem üdvözülhet, meg parázna, meg hamis tanító. Nyomják rá a bélyeget sok olyan emberre, hogy akinek a kisujjáig nem érnek föl. Nem méricskélni akarom, de

tudod, a bolond is, ha hallgat, bölcsnek mondatik, ahogy mondja az Írás. Nem vagyunk mi arra felhatalmazva, hogy bárkit kárhoztassunk, vagy bárkit kinevezzünk hamis tanítónak. Lehet, hogy nem értesz vele egyet. Mindegyikünkénél talán van olyan dolog, amit ki kell igazítani, sőt inkább azt mondanám, hogy biztos. Nem bízott meg minket senki arra, hogy mi bárkit megítéljünk, elítéljünk.

Azt mondja: „a tulajdon urának áll vagy esik. De meg fog állani, mert az Úr által képes, hogy megálljon. Gondolj csak Pál apostolra! Hamis tanító volt korábban, amikor még nem volt Pál apostol, hanem Saul, ki nem állhatta Krisztust, gyűlölte Krisztust, utálta a keresztyényeket. Miért? Mert volt egy rossz meggyőződése. Ő még azt hitte ráadásul, hogy Istennek tetsző cselekedetet végez azzal, hogy kivégzi a keresztyényeket, fogságba viszi őket, meg egyéb dolgok. Tehát igenis volt ilyen!

Róma 14,8–13.

8. Mert ha élünk, az Úrnak élünk; ha meghalunk, az Úrnak halunk meg. Azért akár éljünk, akár haljunk, az Úréi vagyunk.

9. Mert azért halt meg és támadott fel és elevenedett meg Krisztus, hogy mind holtakon, mind élőkön uralkodjék.

10. Te pedig miért kárhoztatod a te atyádfiát? avagy te is miért veted meg a te atyádfiát? Hiszen mindnyájan odaállunk majd a Krisztus ítélőszéke elé.

Nincs olyan szolgálát, hogy egyház, meg gyülekezet, meg a hamis tanítók, meg a hamis egyházak, és valótlan dolgokat mondanak, hogy rossz hallgatni. Bocsássa meg az Úr! Persze, hogy vannak, de az nem a te dolgod. A tanítványok hogyan mentek szembe a hamis tanítással? Nagyon egyszerűen: az igazságot prédikálták. Tehát nekem az a dolgom, hogy az igazságot elétek tegyem, hogy az igazságot prédikáljam, hogy az igazságot mondjam el nektek. Ha az igazat, ha az Igét prédikáljuk, akkor abban Isten megdicsőül.

11. Mert meg van írva: Élek én, ezt mondja az Úr, mert nékem hajol meg minden térd, és minden nyelv Istent magasztalja.

12. Azért hát mindenikünk maga ad számot magáról az Istennek.

13. Annakokáért egymást többé ne kárhoztassuk: hanem inkább azt tartsátok, hogy a ti atyátokfiának ne szerezzetek megütközést vagy megbotránkozást.

Látjátok, hogy az ítélkezés meg a segítség két különböző dolog. Kell értelmes beszélgetéseket folytatni az Igéről. Te ezt úgy érted. Miért érted úgy? Mert hallottam X. Y. pásztortól. Jó, azon kívül? Miért hiszed úgy? Valami miatt azt hiszi! Mert azt hallotta, azt tanították neki. Lehet, hogy nem tanították meg arra, hogy az első számú tekintély az Ige, és utána jön mindenki más. Ha azt az Igével nem tudja alátámasztani, hogy miért hiszi úgy, vagy mi alapján hiszi úgy, amikor erről beszélgetünk, akkor lesz arra lehetőség, hogy megtérjen, hogy megváltozzon, hogy kicserélje a rossz gondolatait. Eszmecserét folytatunk. Nem olyat, mint ahogy az egyik ember mondta, hogy eszmét cseréltem a főnökömmel. Bementem az én gondolataimmal és kijöttem az övével. Pedig jó lenne, ha néha mi is eszmét cserélnénk Istennel, odamegyek az én gondolataimmal és megkérdezem Istent, eszmét cserélek vele, hogy Ő mit mond erről. Ha az Ő gondolataival távozom, akkor nagyon jól sikerült. Hálát adunk Istennek az Ő Igéjéért!

Nagyon bátrak ezek az emberek, nem is bátrak, hanem inkább azt mondom, hogy tudatlanságból teszik. Ahogy Pál is mondja, hogy Isten szerinti buzgóság van bennük, de nem a megismerés szerint.

1Korinthus 3,17.

17. Ha valaki az Isten templomát megrontja, megrontja azt az Isten. Mert az Istennek temploma szent, ezek vagytok ti.

Itt nem a személyről beszél, hanem a gyülekezetéről. Ez nem az 1Korinthus 6, mert ott is van, hogy Isten Szelleme lakik bennetek. Mi is Isten temploma vagyunk egyenként. De itt közösségről beszél. Itt az 1Korinthus 3-ban Pál a gyülekezetéről beszél. A gyülekezeti szakadásokról, a gyülekezeti pártoskodásokról, hogy az egyik a Pálé, a másik az Apollósé, a harmadik a Péteré. De a legjobb, hogy én csak a Krisztusé vagyok, én senkinek nem engedelmeskedek.

Összességében kell néznünk az egész Újszövetséget és összességében kell néznünk az egész Római levelet. Nem lehet kiszedni csak egy-egy részt belőle. Azért hiszem, hogy az Úr vezetése volt, hogy foglaljuk össze egy kicsit, hogy miről szól a Római levél. Pár évvel ezelőtt, ha nekem azt mondták, hogy Római levél, akkor egyből a Róma 4,5. jutott eszembe és ott vége is volt a Római levélnek számomra. Na, még a 10. fejezet is, mert az üdvösség ott van leírva. Azt nagyon sokszor még prédikáltam is, de itt ért véget a Római levél. Aztán elkezdtem olvasgatni, hogy hú, mennyi minden más is van benne! Miért rakta ezt bele Pál apostol? Nem elég annyi, amennyit én tudok? Sokan úgy gondolják, hogy annyi elég, de nem. Amikor egy levelet kapsz valakitől, akkor gondolom, elolvasod elejétől a végéig és félúton nem vonsz le konzekvenciákat, mert lehet, hogy pont a végén van a levél legfőbb üzenete.

Nagyon sokszor látjuk, hogy megy az önfényezés, hogy mi vagyunk csak igazak egyedül, mi hiszünk csak jól egyedül, mi csináljuk egyedül jól az úrvacsorát, a többiek nem jól csinálják, azt nem úgy kell! A többiek nem vezetnek helyesen a gyülekezetüket, azt nem úgy kell, ahogy ők csinálják, hanem úgy kell, ahogy mi csináljuk. Nem kell gyülekezetekbe menni, nekünk házi csoportok kellene. Majd hoznak különféle törvényeket. Meg hogyan kell kinevezni a püspököt, meg hogyan kell kinevezni a gyülekezeti vezetőt. Mutatok öt módot a Bibliában, hogy hogyan teszik, melyik az igaz? Mindegyik! De lehet, hogy a te esetében egyik sem, mert egy hatodik módon fogod tenni. Isten fiait Isten Szelleme vezérli, akkor azt úgy kell tenni, ahogy az Istentől vesszük szeretetben és tényleg alázatban.

Visszatérve a Római levélhez, itt megint az evésről és az ivásról van szó. A 23. vers nagyon ismert vers itt a 14. fejezetben:

Róma 14,23.

23. Aki pedig kételkedik, ha eszik, kárhoztatva van, mert nem hitből eszik. Ami pedig nem hitből van, bűn az.

Itt nem csak az evésről van szó, mert az írja, hogy „ami” pedig nem hitből van, bűn az. Tehát hitből kell tennünk, a hitünkéből. Csak azért, mert megtesz valaki valamit, az nem biztos, hogy úgy rendben van.

A 15. fejezet egyrészt a reményről szól. Pál apostol arra ösztönzi a rómaiakat, hogy támogassák, szeressék egymást és éljenek egységben. Az összes szakaszban szereplő üzeneteket megerősíti és kiegészíti. Az 1–7. versekben arra ösztönzi a hívőket, hogy legyenek irgalmasok, támogassák egymást. Az erősebbeknek segíteniük kell a gyengébbeket. Nem a saját hasznukat kell keresni, hanem a közösség javát kell szolgálniuk. A közösség javát kell szolgálni! Erről szól! Aki nem jár gyülekezetbe, hogyan szolgálja a közösség javát? Isten ezt nem véletlenül alkotta így meg.

A 8–13. versek a reményről szólnak, hogy bízzanak Istenben, hogy reméljenek, hogy az Ő hatalma, az Ő kegyelme által mindent elérhetnek. Az isteni remény, az isteni békesség lehetővé teszi az emberek számára, hogy éljenek, dolgozzanak, hogy boldoguljanak az életben. Isten hangsúlyozza, hogy az embereknek a reményre kell összpontosítaniuk, mert ez segít nekik átvészelni az élet nehéz időszakait. Ez pedig a hit, a reménylett dolgok valósága és a nem látott dolgokról való meggyőződés. A hitet a remény tartja fenn. A remény! Mert hisszük, és amíg úton vagyunk, addig a remény tart meg bennünket és az tartja életben a hitet, hogy igen, reméljük azt, hogy amiben hiszünk, az be fog következni. A reménység pedig nem szégyenít meg –mondja az Írás.

Be is fejezem ennek a levélnek a tanulmányozását. Egészen az elejétől a végéig átvettük, persze csak nagyon nagy vonalakban. Szeretném azt, hogy egy kicsit így olvassuk, hogy ebben a megigazult életben, amiben mi járunk, ahol Krisztus megigazított bennünket hit által, hogyan tegyük a dolgainkat. Ezt mind a Római levél tartalmazza! Pál apostol a 15,18-ban azt mondja:

Róma 15,18–19.

18. Mert nem merek szólni semmiről, amit ne Krisztus cselekedett volna általam a pogányoknak engedelmességére, szóval és tettel.

19. Jelek és csodák ereje által, az Isten Szellemének ereje által; úgyannyira, hogy én Jeruzsálemtől és környékétől fogva Illyriáig betöltöttem a Krisztus Evangéliumát.

Hálát adunk Istennek! Pál imádságra buzdít!

Róma 15,29.

29. Tudom pedig, hogy mikor hozzátok megyek, a Krisztus Evangéliuma áldásának teljességével megyek.

Pál még nem járt Rómában. Ezt a gyülekezetet nem Pál alapította, mint más gyülekezetet sem, hanem Isten, ez a helyes megfogalmazás. Vágyott arra Pál, hogy elmenjen. Nem úgy tervezte, ahogy végül is elment, hanem szeretett volna odamenni. Egyébként, amikor ezt a levelet írta, akkor készült Jeruzsálembé, itt még Korinthusban volt és fölment még Filippi környékére Troászig. Aztán ellátogatott Efézusba, onnan elment Jeruzsálembé, ahol aztán fogságba esett. Két évig volt Cezáriában fogságban és utána két évig Rómában volt fogságban. Végül is Néro fölmentette először, olyan 62-63. környékén Pál végül kiszabadult, kegyelmet kapott. A feljegyzések szerint Néro császár elé kellett állnia, feljegyzések szerint, ezt a Biblia így nem írja. Utána végül mégiscsak kivégezték.

Aztán személyes üdvözlőleveleket látunk. Pál itt is óv a hamis tanítóktól. Ez a 16,17.

Nagyon érdekes, hogy a 15. végén ott van az ámen. Pál befejezhette volna, mondhatta volna, hogy akkor most itt abbahagyom a levelet, de írt egy 16. fejezetet.

Róma 16,17–20.

17. Kérlek pedig titeket atyámfiai, vigyázzatok azokra, akik szakadásokat és botránkozásokat okoznak a tudomány körül, melyet tanultatok; és azoktól hajoljatok el.

Igenis, el kell hajolni azoktól. Nekünk az igazságra van szükségünk, mert az igazság megismerése tesz bennünket szabaddá. Nem valakinek az agymenése, az elképzelése, a gondolkodása.

18. Mert az ilyenek a mi Urunk Jézus Krisztusnak nem szolgálnak, hanem az ő hasuknak; és nyájas beszéddel meg hízelkedéssel megcsalják az ártatlanoknak szívét.

Csábítgatják az embereket jobbra-balra. Én azt mondom, hogy meg kell maradni a helyünkön, ahova Krisztus helyezett, és ott kell megállnunk. Mindig azt gondolják az emberek, hogy a szomszéd kertjében zöldebb a fű. Ott sem zöldebb!

19. Mert a ti engedelmességetek mindenekhez eljutott. Örömöm is telik bennetek, de akarom, hogy bölcssek legyetek a jóban, ártatlanok pedig a rosszban.

20. A békességnek Istene megrontja a sátánt a ti lábaitok alatt hamar. A mi Urunk Jézus Krisztus kegyelme veletek. Ámen.

Úgy gondolom, hogy ettől jobb véget nem is lehetett volna ennek a levélnek adni.

Hálát adunk Istennek! A Római levél ilyen fajta tanulmányozását most abbahagyjuk. Természetesen nagyon sokszor fogjuk még használni a Róma levél igazságait.

*A függőleges vonallal jelzett igeversek más fordításból származnak.

A felhasznált bibliai versek a King James kiadás számozását követik.

